європейських танцях. У танцях латиноамериканської програми контакт більш вільний, найчастіше завдяки натягу під час фігур, що виконуються.

Сучасний рівень розвитку сучасного бального танцювального мистецтва потребує якісної підготовки висококваліфікованих педагогів, які досконало володіють навчальним матеріалом, мають достатній рівень навчально-методичної підготовки [8, 4].

Для досягнення такого результату особливої уваги потребує створення певних умов для формування творчого потенціалу майбутнього фахівця з хореографії.

Аналіз актуальних досліджень. Питанню підготовки майбутніх учителів, формуванню творчого потенціалу, розвитку їх творчих здібностей присвячено багато психолого-педагогічних наукових досліджень. Розвиток творчих здібностей майбутнього вчителя досліджували О. Євдокімова, Є. Калугіна, Г. Панченко та ін.; формування творчого потенціалу майбутнього педагога в процесі вивчення мистецьких дисциплін – В. Воєводіна, Г. Гладишева, В. Орлова, О. Музики та ін.; творчу особистість, її потенційні здібності й можливості вивчали Б. Ананьєв, В. Андрєєв, Н. Кузьміна, М. Лазарєв, В. Моляко, М. Поташник, Е. Яковлєва.

Дослідження вчених доводять, що творчий потенціал сприяє зростанню професіоналізму майбутнього педагога.

Мета статті – розглянути процес формування творчого потенціалу майбутнього вчителя танцю засобами сучасного бального танцювального мистецтва. Актуальність теми зумовлена посиленням уваги до питань, пов'язаних із професійним рівнем творчої особистості майбутніх педагогів.

Виклад основного матеріалу. Потенціал – сукупність усіх наявних можливостей, засобів у будь-якій галузі, сфері, в широкому сенсі.

Творчий потенціал – це комплексне поняття, він проявляється на соціальному, психологічному, духовному рівнях особистості, що характеризує його динаміку в цілому.

Творчий потенціал як динамічна структура особистості включає комплекс індивідуальних творчих здібностей, зазначає І. М. Кощавець, які виявляються й розвиваються у творчій діяльності, а також комплекс психічних новоутворень особистості протягом життя. Він базується на уявленні й фантазії, асоціативних зв'язках, багатстві інтуїтивних процесів, емоційному розмаїтті та емпатійних почуттях, які здійснюються в процесі творчої діяльності [2, 171].

Майбутній учитель бальних танців повинен оволодіти вмінням поєднувати різні методи навчання, оскільки бальне танцювальне мистецтво це також і спорт. Усім відомо, що бальні танці офіційно визнані одним із видів спорту. Проте, поряд зі спортивним аспектом бальні танці мають і соціальне значення, оскільки їх танцюють задля задоволення й розваги та використовують у сценічному мистецтві: в кіно, театрі, різноманітних концертах та шоу на телебаченні.

Танцювальна підготовка сприятливо впливає на загальний розвиток дитини, являючи собою відмінний засіб морально-етичного й фізичного виховання. Крім того, вона дуже добре розкриває весь творчий потенціал дитини.

Як сукупність творчих здібностей визначає творчий потенціал В. Лихвар, необхідних для творчої діяльності, і підкреслює, що рушійною силою та ядром творчого потенціалу є внутрішні фактори особистості. Саме вони є важливими чинниками саморозвитку людини, самореалізації, самодіяльності, вільних дій і вчинків. Зазначає, що художньо-творчий потенціал є універсальною, цілісною якістю людини, змістовна визначеність якої виявляється в художньо-творчій діяльності шляхом прирощення матеріально-духовних цінностей та саморозвитку і самореалізації особистості, концентруючи для цього фізичні, психологічні й духовні ресурси. Це діяльність у галузі мистецтва, особливістю якого є відображення реальності в художньо-образній формі. Змістова характеристика художньо-творчого потенціалу є невід'ємною частиною цілісного гармонійного розвитку особистості [5, 18].

Педагогічна цінність танцю полягає в тому, що на його матеріалі можна успішно здійснювати цілісний підхід до розвитку підростаючого покоління: впливаючи на почуття дитини, формувати інші сфери її особистості: морально-естетичну; емоційно-вольову інтелектуальну тощо. Таким чином, розвивальна функція хореографічного мистецтва полягає в його спроможності: - забезпечувати гармонію фізичного й духовного розвитку особистості; - сприяти вдосконаленню всіх її сутнісних сил, якостей і здібностей, зростанню її внутрішніх потенціалів, удосконаленню розумових процесів і творчої діяльності; - розвивати пізнавальну та творчу активність людини, її емоційну чутливість, естетичні потреби й смаки; - стимулювати прагнення до самовдосконалення як основи будь-якого розвитку [6, 119].

На думку С. В. Куценка, виховними орієнтирами процесу формування творчого потенціалу студента-хореографа виступає його естетична культура. Естетична культура характеризується здатністю особистості до правильного розуміння прекрасного в мистецтві й дійсності, наявністю потреби в прекрасному, у творчості. Вона формується протягом неперервного художньо-естетичного виховання. Будучи метою естетичного виховання, естетична культура має змогу примножуватись і вдосконалюватись у процесі вивчення студентами-хореографами народно-сценічного танцю. Завдання та зміст естетичного виховання визначаються наявністю естетичних смаків, почуттів, потреб, знань, ідеалів, а також творчих здібностей [4, 287].

Ефективність виховної роботи засобами занять у колективі бального танцю залежить від використання системи спеціальних методів: методи формування свідомості особистості, методи формування суспільної поведінки, методи стимулювання діяльності й поведінки. Актуальним у сучасних умовах є використання нетрадиційних методів виховання: